

РЕШЕНИЕ

№ 18335

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цв. М.

при участието на секретаря Т. Ц.

като разгледа докладваното от Цв. М. Гражданско дело № 20231110125270 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ за заплащане на сумата от 842,45 лв., представляваща непогасена част от регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско на МПС“ за причинени вреди на л. а. „БМВ, с рег. №, вследствие на ПТП от 02.10.2022 г., в т. ч. и сторени ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 11.05.2023 г. до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователно покритие по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ – на 02.10.2022 г., в района на гр. София, в кръговото движение при, е настъпило застрахователно събитие – ПТП, вследствие на което са причинени вреди на застрахования при него л. а. „БМВ, с рег. № Поддържа, че ответникът „..... е застраховател по валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на другия участвал в него л. а. „Сеат Кордоба“, с рег. №, който не е спазил необходимата дистанция от движещото се пред него друго превозно средство и причинява удар в задната му част, вследствие на което му нанася материални вреди. Сочи, че за настъпване на процесното ПТП е съставен двустранен констативен протокол за ПТП от 02.10.2022 г., като във връзка с него е образувана щета № 00500100450688/02.02.2022 г., извършен е оглед и е съставен опис на вредите. Заявява, че стойността на ремонта възлиза на 2 039,95 лв., в който размер на 14.11.2022 г., в качеството си на застраховател по застраховка „Каско на МПС“, е изплатил застрахователно обезщетение в полза на извършилия ремонта сервиз – „....., като е сторил и ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв., поради което на основание чл. 411, ал. 1 КЗ встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата. Допълва, че с регресна покана, получена на 12.12.2022 г., ведно с материалите по щетата в оригинал, ответникът е поканен да заплати процесната сума от общо 2 054,95 лв., който на 17.01.2022 г. е одобрил и изплатил същата до размера от 1 212,50 лв., поради което е останал задължен за разликата от 842,45 лв. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът „..... е подал отговор на исковата молба, с

който оспорва иска при твърдението, че с изплащане на сумата от 1 212,50 лв. претенцията на ищеца следва да се счита за изцяло удовлетворена. Счита, че претендиращият от ищеца размер на вредите е завишен, тъй като липсва причинна връзка между процесното ПТП и част от вредите, а именно: уврежданията по ляв външен и ляв вътрешен стоп на застрахования при ищеца л. а. „БМВ, с рег. №, тъй като местоположението, височината и характера им не съответстват на механизма на настъпването му, както и на мястото и начина на реализиране на съприкосновението между двата автомобила. Счита, че единствено уврежданията по задната броня на л. а. „БМВ, с рег. № кореспондират с механизма на настъпване на процесното ПТП, позовавайки се на съдържанието на протокола за ПТП и уведомлението за щета. Допълва, че броят технологични часове и количеството на изразходваните материали, посочени в оценката на щетата, не съответстват на реално извършените ремонтни дейности, поради което са силно завишени. С тези съображения отправя искане за отхвърляне на предявения иск. Претендира и разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 411, ал. 1 КЗ в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски за неговото определяне. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установи наличието на следните материални предпоставки: да е сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и водача на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие на виновното и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило застрахователно събитие – ПТП, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди /в т. ч. и основанието за отремонтване на увредения автомобил в официален сервиз на марката/.

С определение от 11.07.2023 г. съдът е отделил за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че на 02.10.2022 г., в района на гр. София, в кръговото движение при, е настъпило ПТП с участието на л. а. „БМВ, с рег. №, застрахован при ищеца по застраховка „Каско на МПС“ и л. а. „Сеат Кордоба“, с рег. №, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът е заплатил в полза на извършилия ремонта сервиз –, сумата от 2 039,95 лв., като е сторил и ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв. За безспорно е отделено още, че извънсъдебно ответникът е заплатил на ищеца сумата от 1 212,50 лв.

В случая, въз основа на двустранния констативен протокол за ПТП от 02.10.2022 г., уведомлението за щета от 05.10.2022 г. при ищеца, показанията на двамата свидетели Д. П. П. и Г. С. Ц., както и заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза съдът приема, че процесното ПТП е настъпило по следния механизъм: на 02.10.2022 г., около 18:50 часа, движейки се по ул. с посока от кв. „... към ... и след, при навлизане в кръговото кръстовище с ..., водачът на л. а. „Сеат Кордоба“, с рег. № реализира ПТП със спрелия пред него л. а. „БМВ, с рег. № при което му нанася материални вреди. Действително, двустранният протокол за ПТП няма характер на официален документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК, поради което не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно отразения в него механизъм. Той се съставя от водачите на МПС и съдържа съгласувани изявления за знание за настъпили

факти и обстоятелства, като тяхното съответствие с действителното фактическо положение подлежи на доказване на общо основание. Ето защо, съдът анализира удостоверените в схемата към протокола за ПТП обстоятелства относно механизма на настъпване на произшествието във връзка с останалите доказателства по делото – уведомлението за щета от 05.10.2022 г. при ищеца, показанията на двамата свидетели, които непосредствено са възприели фактите, за които разказват, доколкото са били водачи на участвалите в ПТП-то автомобили, както и заключението по съдебно-автотехническата експертиза. Пред застрахователя – ищец застрахованото лице – Д. П. е заявила, че докато е изчаквала движещите се превозни средства за включване в кръговото движение, управляваният от нея автомобил е бил ударен отзад от намиращия се зад нея друг такъв. В качеството си на свидетел по делото тя също потвърждава така описания механизъм на настъпване на произшествието, посочвайки, че по време на изчакване за включване в кръговото движение е усетила удар в задната част на управлявания от нея автомобил. В показанията си свидетелката Г. Ц. също заявява, че на кръговото кръстовище е ударила леко намиращия се пред нея друг автомобил. В случая, анализирайки така обсъдените свидетелски показания, съдът намира, че същите установяват поведението на водача на л. а. „Сеат Кордоба“, с рег. № именно по начина, отразен в схемата към двустранния констативен протокол за ПТП от 02.10.2022 г. и уведомлението за щета от 05.10.2022 г. до застрахователя - ищец, в което застрахованото лице също е описало по идентичен начин механизма на настъпване на процесното ПТП. Нещо повече, налице е пълно съответствие между показанията на двамата свидетели в частта относно начина и мястото на реализиране на инцидента и разположението на всеки един от двата автомобила. В случая, при така установения механизъм е изготвено и заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза, което е достигнало до идентичен извод относно конкретните обстоятелства, при които се е осъществило процесното ПТП. Съдът намира, че последното е настъпило поради виновното и противоправно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил – Г. Ц., като за да достигне до този извод от една страна взима предвид показанията на свидетелката Д. П., които безспорно установяват, че водачът на л. а. „Сеат Кордоба“, с рег. № не е спазил достатъчна дистанция с намиращия се пред него друг автомобил и по този начин е допуснала съприкосновение с него. От друга страна, съдът взима предвид и изводите на експерта по съдебно-автотехническата експертиза, който също е приел, че от техническа гледна точка причина за настъпване на процесното ПТП е именно поведението на свидетелката Г. Ц., тъй като не е спазила необходимата безопасна дистанция със спрелия пред нея, изчакващ включване в кръговото движение друг автомобил, вследствие на което е настъпило съприкосновение между тях. В случая, не следва да бъдат кредитирани нейните показания в частта, в която се посочва, че свидетелката П. внезапно е натиснала спирачките на управлявания от нея автомобил, с което свое поведение тя също да е допринесла за настъпването на процесното ПТП, тъй като в тази част разказаното от нея не се подкрепя от други доказателства по делото. Нещо повече, по своето естество извършеното от ответника плащане на част от регресното вземане в размер на 1 212,50 лв. представлява конклюдентно признание, че причината за настъпване на процесното ПТП се дължи изцяло на виновното и противоправно поведение на водача на застрахования при него л. а. „Сеат Кордоба“, с рег. №, което несъмнено покрива нарушение на правилата за движение по чл. 23 ЗДвП, тъй като не спазвайки необходимата дистанция, е реализирал процесното ПТП и не е успял да спре навреме въпреки наличието на предвидимо препятствие на пътя. Следва да се отбележи още, че допълнителен аргумент в подкрепа на възприетия по-горе извод относно изключителната вина на водача Г. Ц. за настъпване на процесното ПТП е и фактът, че тя също е потвърдила това обстоятелство, подписвайки се в протокола за ПТП от 02.10.2022 г. Подписвайки същия без възражения, свидетелката е потвърдила отразения в него механизъм на реализиране на същото, както и причината за това, без да е отбелязала, че другият водач рязко е натиснал спирачки. Предвид изложеното и при съвкупна преценка на обсъдените по-

горе писмени и гласни доказателства, както и заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза съдът прие, че процесното ПТП е настъпило изключително и само поради виновното и противоправно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил. Вината се предполага – арг. чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като тази презумпция не бе опровергана в настоящото производство чрез обратно доказване от ответника.

Между страните не се спори, че ищецът е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 1 212,50 лв. в полза на извършилия ремонта сервиз - „....., за което свидетелства и представеното извлечение от банкова сметка към 14.11.2022 г., както и, че е сторил и ликвидационни разноски за неговото определяне в размер на 15,00 лв.

Следователно, налице е основание за възникване на регресно вземане. За отговор на въпроса в какъв размер е възникнало процесното регресно вземане, съдът съобразява съдебната практика, постановена от ВКС при действието на отменения КЗ, но актуална и при действащия такъв, съгласно която при съдебно предявена претенция съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката (в този смисъл са Решение № 165 от 24.10.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009г. на ВКС, I ТО; Решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, I ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО).

Съгласно заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза, което като компетентно и обективно изготвено от специалист в съответната област съдът кредитира, се установява, че необходимата стойност за възстановяване на щетите по л. а. „БМВ, с рег. №, изчислена на база на пазарни цени към датата на ПТП-то, възлиза на 1 975,87 лв. Вещото лице подробно е описало кои са констатираните щети на МПС-то, като е посочило, че всички те, включително и уврежданията по ляв външен и ляв вътрешен стоп се намират в причинна връзка с процесното ПТП. Съдът възприема изводите на вещото лице в тази част, доколкото констатацията на експерта, че всички отразени в описа на застрахователя – ищец увреждания са вследствие инцидента от 02.10.2022 г., е аргументирана, че увреждането в долната част на стопа може да се получи вследствие на повдигането на задната броня от удара, при което тя го притиска и се получава контакт между външния и вътрешен ляв стоп. В тази част изводите на вещото лице са останали непроменени включително и след изслушване на свидетелските показания по делото, допълвайки, че задната броня е еластичен детайл, поради което при удара в лявата част тя се деформира и повдига левия стоп в най-слабата му част, вследствие на преразпределение на напрежението, при което той се пука. До тези свои констатации експертът е достигнал след запознаване с представения по делото снимков материал, както и при съблюдаване на характера и мястото на настъпване на съприкосновението между двата автомобила, достигайки до категоричен извод, че всички щети по процесния автомобил се намират в причинна връзка с процесното ПТП. Нещо повече, при разпита си свидетелката Д. П. също е заявила, че щетите по нейната кола са засегнали не само задната броня, но и стопа, което е в подкрепа на възприетите от вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза изводи.

Както се посочи по-горе, необходимата стойност за възстановяване на щетите по увредения автомобил, изчислена на база на средни пазарни цени към датата на ПТП, възлиза на 1 975,87 лв. Изчислената именно по този начин стойност съдът преценява като обективен критерий за действително причинените вреди, тъй като тя е определена след проучване в цялост на пазара на съответните части, боя, материали и труд, на които оперират официален сервиз за съответната марка лек автомобил и алтернативни доставчици, респ. определянето на средните пазарни цени предполага съобразяване на цените на двата вида икономически субекти. В тази връзка следва да се посочи, че сумата, изчислена на база средни пазарни

цени от алтернативни доставчици, не онагледява средните пазарни цени към датата на процесното ПТП, тъй като тя е изчислена на база средни цени, но само от алтернативни доставчици, т. е. съобразени са цените само от ограничен сегмент от пазара на части, боя, материали и труд. В констативната част от заключението изрично експертът е посочил, че към момента на настъпване на процесното ПТП – 02.10.2022 г. увреденият автомобилът е бил на 6 години, 11 месеца и 6 дни считано от датата на първоначалната регистрация – 26.10.2015 г., като по делото не се спори, че същият е бил отремонтiran в официален сервиз - „..... В случая обаче, от страна на ищеца не са представени доказателства относно обстоятелствата, обуславящи необходимостта от ремонтirане на автомобила в този сервиз, тъй като няма данни същият да е подлежал на гаранционната поддръжка, за да се приеме, че такова изискване е било налице. Следва да се отбележи, че от страна на ищеца изобщо не са изложени такива твърдения, още повече, че с доклада по делото от 11.07.2023 г. на същия са дадени изрични указания в тази насока, но въпреки това той не е предприел действия за установяване на така посоченото обстоятелство. Ето защо, съдът приема, че в случая действителният размер на причинените вреди, намиращи се в причинна връзка с настъпилото ПТП от 02.10.2022 г., възлиза на посочената от вещото лице сума от 1 975,87 лв., защото същата отговаря на средните пазарни цени. На основание чл. 411, ал. 1, изр. 1 КЗ ищецът има право да получи и обезщетение за направените обичайни разходи във връзка с щетата. Съдът приема, че сумата от 15,00 лв. съставлява обичаен разход за приключване на застрахователната щета по смисъла на чл. 411, ал. 1 КЗ, поради което тя следва да се включи в общия размер на дължимата от ответника сума. Така, общият размер на дълга възлиза на 1 990,87 лв., като между страните не се спори, че извънсъдебно ответникът е заплатил на ищеца сумата от 1 212,50 лв., поради което той е останал задължен за разликата от 778,37 лв., до който размер предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен, като се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 842,45 лв., или за размера от 64,08 лв.

Посочената сума следва да бъде присъдена ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 11.05.2023 г. до окончателното плащане.

По отговорността за разноските.

При този изход на спора – частична основателност на предявените иски, право на разноски има всяка от страните съразмерно с уважената, респ. отхвърлената част. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъди сумата от 314,14 лв. – платена държавна такса, депозит за САТЕ, депозит за свидетел и юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника следва да се присъди сумата от 22,06 лв. – депозит за САТЕ, депозит за свидетел и юрисконсултско възнаграждение. Съдът определи в минимален размер юрисконсултското възнаграждение на всяка от страните на основание чл. 78, ал. 8 ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 2017 г.), вр. чл. 37 от Закон за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като съобрази фактическата и правна сложност на делото, приключило в рамките на едно открито съдебно заседание, както и вида и обема на извършената дейност от процесуалните им представители.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „....., ЕИК, със седалище и адрес на управление: да заплати на, ЕИК, със седалище и адрес на управление:, на основание чл. 411, ал. 1 КЗ, сумата от **778,37 лв.**, представляваща непогасена част от регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско на МПС“ за причинени вреди на л. а.

„БМВ, с рег. №, вследствие на ПТП от 02.10.2022 г., в т. ч. и сторени ликвидационни разноси за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 11.05.2023 г. до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер от 778,37 лв. до пълния предявен размер от 842,45 лв., или за размера от 64,08 лв.

ОСЪЖДА „....., ЕИК, със седалище и адрес на управление: да заплати на, ЕИК, със седалище и адрес на управление:, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **314,14 лв.**, представляваща разноси по делото.

ОСЪЖДА, ЕИК, със седалище и адрес на управление: да заплати на „....., ЕИК, със седалище и адрес на управление:, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **22,06 лв.**, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____